

ABSTRAKT

Tato disertační práce zkoumá vzdělávací potenciál online technologií a navrhuje teoretické a metodologické cesty pro afirmativní zapojení technologie ve vzdělávání. Přehled současného diskurzu o online vzdělávání ukazuje převahu replikativní logiky - tedy replikaci praktik a představ původně z on-site vzdělávání - která přehlíží skutečné vzdělávací potenciály online technologií. Na základě post-kritické perspektivy, inspirované pracemi Masscheleina a Simonsa, a Vliegheho a Zamojskiho, disertace zkoumá online vzdělávání začínající od potvrzení technických artefaktů a systémů jako konstitutivních prvků vzdělávacích temporalit a prostorovostí. Kritická analýza Stieglerovy filozofie technologie dále osvětluje konstitutivní roli technologie ve vzdělávání. Odkrytí takových potenciálních ontologických podkladů online vzdělávání začíná přístupem k určitým (ontickým) praktikám využívajícím online technologie. Vycházející z Husserla a Lagerkvista, tato disertační práce bere neformální online vzdělávací praktiky jako alternativu, jejichž studium by mohlo ukázat hledaný vzdělávací potenciál. Thing-centered pedagogy Vliegheho a Zamojskiho, spolu s van Manenovou a Friesenovou studií fenomenologických popisů jsou brány jako teoretická a metodologická opora pro identifikaci, prezentaci a analýzu neformálních praktik. Inspirován jak Heideggerovou, tak i Latourovou diskuzí o věci, argumentují, že vzdělávací potenciál online technologií spočívá v tom, že umožňuje množství aspektů, které tvoří věc, formovat prostorové a časové vztahy zapojení osoby s těmito technologiemi. Zapojením se s tímto množstvím aspektů je osoba schopna objevovat různé aspekty světa, vybudovat s nimi vztah a nakonec se starat o (tyto aspekty) světa. Přístup zde popsany může inspirovat odhalování vzdělávacích potenciálů nejen online technologií, ale také dalších technologických systémů.

KLÍČOVÁ SLOVA

Online Vzdělávání, Online Technologie, Postkritické, Fenomenologické Popisy, Vzdělávací Potenciál